

2016 SZENT MÁRTON-ÉV KÖZÖSSÉGBEN VAGYUNK

Szent Márton születésének 1700. évfordulója lesz 2016-ban. A keresztény ókor és középkor e kiemelkedő szentjét választotta Géza fejedelem 996-ban az ország első bencés apátsága védőszentjének. Ez a választás a karoling-kori királyi hagyományokra, valamint arra az eleven tradícióra megy vissza, amely Szent Márton szülőhelyét Pannónia Szent Hegyéhez, Pannonhalmához kötötte: „*István a Szent Hegynek mondott helyen, ott, ahol Szent Márton, amikor még Pannóniában élt, imádságra helyet jelölt ki magának, az ő nevére monostort épített*” (Hartvik-legenda, 12. század).

Pannonhalma monostora, Szent Márton magyarországi tiszteletének e legősibb helye ezer éven keresztül őrizte a szent szerzetespüspök emlékezetét. A Márton oltalma alatt álló bencés szerzetesközösség 2016-ban a Szent Márton-év rendezvénysorozatával üli meg patrónusa születésének ezerhétszázadik évfordulóját.

Szent Márton alakja összeköti a szerzetességet a pásztori szolgálattal, Pannóniát Galliával, az ókort és a középkort a jelenel; és összeköti elsősorban azokat az embereket, akik emlékével kapcsolatba kerülnek. A pannonhalmi Szent Márton-év éppen ezért a közösségépítés és a kulturális párbeszéd gyűjtőpontjai köré épül.

Szent Márton és Pannonhalma egy. Része a múltunknak, az életünknek és az öntudatunknak. A miénk, vele élünk, jelen van a házban. 1700 évvel ezelőtt született – hát megragadjuk ezt az évfordulót, hogy megünnepeljük. Megünnepeljük a kapcsolatunkat.

Az év folyamán tudatosítjuk, hogy része az életünknek, és meg akarjuk érteni, hogy ki volt ő. Ha végül aztán tudjuk, hogy ki volt ő, akkor követni is tudjuk abban, ahogy élt – mint Krisztus-kereső szerzetes, püspök, osztó ember.

Közösségben vagyunk: Pannonhalma Szent

2016**SZENT MÁRTON-ÉV
KÖZÖSSÉGBEN VAGYUNK**

Mártonnal; Pannonhalma a barátaival; Pannonhalma azokkal, akikre Márton odafigyelt: a kiszolgáltatottakkal. Ebbe a közösségbe akarunk meghívni, ebben a közösségben akarunk növekedni.

Erre utal a logó: Márton jelen van Pannonhalmán az ereklyéjében kivált. De jelen van az emlékező és itt találkozó közösségekben – ezért a logó mint kapcsolati-hálózati rajz, amely az ereklye körvonalait veszi fel.

Az év két fókusz a közösségépítés és a párbeszéd.

A Szent Márton-év eseményeire készülve óhatatlanul felmerül a kérdés, hogy miért emlékezünk Mártonra, egyáltalán: ki volt ő. Ez utóbbi kérdésre már saját kortársai is több választ adtak. Márton nagy csodálója, Sulpicius Severus háromszor ír ugyanarról a témáról: az Életrajzban, a Levelekben, valamint a Dialógusok három könyvében. Az ismételt publikációk háttérben a kortársaknak Márton személyére irányuló kérdése, és nem ritkán kételye húzódik: valóban ilyen ember volt? Hogyhogy mi nem ezt láttuk benne? Ahogy Márton kortársai és az életrajzi szövegek korabeli olvasói, úgy a mai befogadók sem kerülnek el a Márton melletti döntés kockázatát.

Az életrajzi szövegeket olvasva nem is kell a csodáig vagy Márton különleges képességeiig elmenünk, hogy kihívás elé kerüljünk. Márton életének hétköznapiabb eseményei, döntései, megnyilatkozásai között is találunk olyanokat, amelyek sem a szent ember jámbor képével,

sem a mértéktartó keresztény életről alkotott mai elképzeléseinkkel nem egyeztethetőek össze. Márton alakja megosztó, mert sok olyan dolog, amit tett – és ennek mai értelmezése, esetleg követése – ugyancsak kifejezetten megosztó.

A Szent Márton-év logója Szent Márton ereklyetartójának és a közösségteremtésnek a motívumait egyesíti.

Szent Márton pannonthalmi csontereklyéjét egy neogótikus ereklyetartóban őrizzük, amely gótikus épületként veszi körül a csontot. A középkorban a szentábrázolások fölé emelt gótikus íves épület a mennyei Jeruzsálemet, Isten eljövendő országát ábrázolja. Ugyanez az ábrázolás tér vissza azokon a középkori pannonthalmi pecséteken, amelyek Szent Mártont ábrázolják. A szent püspök ülő alakja fölött itt is gótikus épület emelkedik. A Szent Márton-év logója az ereklyetartó és a pecsét mandula alakját ragadja meg, amelynek alapstruktúráját a kereszt adja.

A logó hálózatrajzként veszi fel az ereklyetartó és a kereszt alakját. Csomópontokból és a közöttük lévő kapcsolatokat ábrázoló vonalakból épül fel a rajz. A logó ebben a Szent Márton-év egyik alapvető célkitűzésére, és egyben jelmondatára utal: „Közösségben vagyunk”. A mondat az Újszövetségből való: 1Jn 1,3(b). A bencés liturgikus hagyományban élők számára konkrét dallam is kötődik hozzá: kedden a Laudesben ezt a mondatot énekeljük az újszövetségi kanticum előtt antifónaként: „Közösségben vagyunk az Atyával, és egyszülött Fiával, Urunk, Jézus

Krisztussal.”

A mondat tudatosan nyitott, kiegészíthető. *Közösségben vagyunk...*

- ... az Atyával és Egyszülött Fiával, Urunk Jézus Krisztussal (1Jn 1,3b). Az 1Jn szerint az író közössége az Atyával és a Fiával kinyílik az olvasók felé: „Azt hirdetjük tehát nektek, amit látunk és hallottunk, hogy ti is közösségben legyetek velünk. A mi közösségünk ugyanis közösség az Atyával és Fiával, Jézus Krisztussal.”
- ... Szent Mártonnal – az ereklyéje, a hagyományunk, a felidézés, a múlt révén
- ... Szent Mártonnal – a jubileumi év során, a jelenben és a karitatív cselekedetek révén
- ... egymással, akik körül vesszük Szent Márton ereklyéjét és hagyományát: bencések, zárandokok, a Területi Apátság plébániáin élő keresztények, a monostorba látogató vendégek
- ... a rászorulókkal, akikhez mi nem leereszkedünk (saját felsőbbrendűségünk kimutatásaként), hanem akikkel mi is közösséget vállalunk, mert tudjuk, hogy mi is voltunk ott, ahol ők most vannak
- ... a kitaszítottakkal, akikkel Márton is közösséget vállalt: a katonákkal, a koldusokkal, sőt az eretneknek gyanúsított priszcillianistákkal (akik csak túl lelkes szerzetesek voltak Márton nézete szerint)
- ... a velünk nem feltétlenül egy közösségben lévőekkel: a tudósokkal, művészekkel, a protestáns egyházakkal és az ortodoxiával – akikkel Márton közös szentünk.

forrás: <http://szentmartonev.hu/>

